

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: VIII.

21. júl 2024

číslo: 30

365 dní s pátrom Piom

15. júl: Ustavične sa vraciam k tomu, že ti vštepujem do mysle postoj dôvery v Boha. Duša, ktorá dôveruje Pánovi a do neho skladá celú svoju dôveru, sa nemá čoho obávať. Nepriateľ našej spásy ustavične obchádza okolo nás, aby nám vytrhol zo srdca kotvu, ktorá nás má viesť k spásu, čiže dôveru v Boha, nášho Otca. Pevne sa pridržajme tejto kotvy a nikdy ju ani na okamih nepúšťajme z ruky, lebo inak všetko stratíme. V najťažších chvíľach ustavične opakuj nádherné Jóbove slová: „*Pane, čo by si ma aj zabil, neprestanem v teba dúfať.*“ Buď vždy ostražitá a nikdy sa nenadchýnaj svojou dokonalosťou, nemysli si, že si na niečo dobrá, tým menej, že prevyšuješ ostatných. Nepovažuj sa za lepšiu, ba ani rovnocennú, ale všetkých považuj za lepších od seba. Nepriateľ, drahá Raffaelina, totiž víťazí nad domýšľavými, ale pokorných srdcom nikdy nepremôže.

(List z 10. apríla 1915 adresovaný Raffaeline Ceraseovej - Korešpondencia, zv. II, s. 393)

16. júl: Ako len vypovedať, čo cítim? Verte mi, práve v tomto spočíva vrchol môjho vnútorného martýria. Zažívam noc bez konca: temnota, ktorá ma obklopuje, je černejšia ako decht. Túžim po svetle, ale jeho jas neprichádza; a ak sa občas objaví osamotený, tenučký lúč, čo sa stáva veľmi zriedka, spôsobí len to, že vzbudí v mojej duši ešte dychtivejšiu túžbu znovu uvidieť jas slnka. Táto túžba je taká silná a nástojčivá, že pre ňu zmieram od lásky k Bohu a potácam sa na pokraji smrti. Toto všetko cítim bez toho, aby som to chcel, prichádza to na mňa celkom samovoľne. Toto všetko na mňa zväčša prichádza v čase mimo modlitby, ale aj vtedy, keď som zamestnaný morálne neutrálnymi činnosťami. Tieto veci pociťujem s veľkou nevôľou, lebo si uvedomujem, že keď mojím vnútram prudko zmietajú takéto pocity, pociťuje to aj moje telo, a ja sa obávam toho, že nie som usposobený na podstupovanie takýchto prudkých zápasov. Zdá sa mi, že v každom okamihu umieram a túžim zomrieť, aby som už nepociťoval ťarchu Božej ruky, ktorá spočíva na mojej duši.

Čo sa to len so mnou deje? Čo mám robiť, aby som sa vymanil z tohto žalostného rozpoloženia? Spôsobuje to vo mne Boh alebo vo mne koná niekto iný? Hovorte so mnou otvorene ako vždy a dajte mi vedieť, ako mám ďalej postupovať.

(List zo 16. júla 1917 adresovaný P. Benedettovi da San Marco in Lamis - Korešpondencia, zv. I, s. 909)

LITURGICKÝ KALENDÁR

Pondelok, 22. júl 2024

Svätá myronosička a apoštolom rovná Mária Magdaléna.

Návrat pozostatkov svätého hieromučenika Fóka

Utorok, 23. júl 2024

Svätí mučeníci Trofim, Teofil a spoločníci

16:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal, Michal, Michal, Anna

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * z rodiny Kasardovej

Menl. časti: *sl.* s. 109 ap. zač. 161 evanj. Mt zač. 85

Streda, 24. júl 2024

Svätá veľkomučenica Kristína. **Svätí mučeníci Boris a Gleb**

16:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): * Vladimír, Katarína, Zina, Sára

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * Simona, Matúš

Menl. časti: *sl.* s. 111 ap. zač. 165 evanj. Mt zač. 86

Štvrtok, 25. júl 2024

Zosnutie svätej Anny, matky presvätej Bohorodičky.

Pamiatka svätých žien Olympiády a Eupraxie

16:30 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): † Andrej, Ján, Anna

18:00 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): * Mária (Petrašová, 75 rokov)

Menl. časti: *sl.* s. 385 ap. zač. 167 evanj. Mt zač. 88

Piatok, 26. júl 2024

Sv. hieromučeník Hermolaos a spoločníci. Sv. prep. mučenica Paraskéva

16:30 Sv. lit. (Kručov, *sl.*): † Michal, Anna, Michal, Anna, Michal, Jozef

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Božena

Menl. časti: *sl.* s. 114 ap. zač. 169 evanj. Mt zač. 91

Sobota, 27. júl 2024

Svätý veľkomučeník a uzdravovateľ Panteleimón. Prepodobný otcovia

sedmopočetníci Cyril, Metod, Gorazd, Kliment, Naum, Sáva a Angelár

08:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * Viera (za oslobodenie)

17:30 Svätá liturgia (Valkov, *sl.*): † Jozef, Mária, Ondrej, Šimon

Menl. časti: *sl.* s. 115 ap. zač. 119 evanj. Mt zač. 73

Nedeľa, 28. júl 2024

10. nedeľa po Päťdesiatnici.

Svätí apoštoli a diakoni Prochor, Nikanor, Timón a Parmenas. Hlas 1.

08:00 Svätá liturgia (Bžany, *stsl.*): * Ľuboš, Martina

09:30 Svätá liturgia (Lomné, *stsl.*): * za všetkých veriacich

11:00 Svätá liturgia (Kručov, *stsl.*): * Ľuboš (Kurečko, narodeniny)

Menl. časti: *stsl.* s. 97 ap. zač. 131 evanj. Mt zač. 72

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslúšnikom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

51. Istý stavec, ktorý žil v samote, ochorel. Nemal pomocníka, a tak jedol to, čo našiel v kélii. Tak prežil niekoľko dní. Neprišiel nik, aby ho navštívil. Keď prešlo štyridsať dní a nik neprišiel, Boh poslal anjela, aby mu slúžil. Anjel pobudol sedem dní, keď si otcovia spomenuli na starca, a vravia jeden druhému: „Poďme, pozrime sa, či nie je chorý náš stavec!“ Keď zaklopali, anjel sa vzdialil. Stavec im zvnútra kričí: „Nechod'te sem, bratia!“ Ale oni otvorili dvere, vošli a pýtajú sa ho: „Prečo si kričal?“ „Štyridsať dní som bol v ťažkom stave, a nik ma neprišiel navštíviť. A potom mi Pán poslal anjela, aby mi slúžil. Len čo ste vošli, anjel sa odo mňa vzdialil.“ Keď to vyrozprával, zomrel. Bratia sa divili, oslavovali Boha a vraveli: „Neopustil si toho, kto túžil po tebe, Pane!“ (porov. Žalm 9,11)

52. Stavec vravel: „Neupadaj na duchu, keď ťa premôže telesná choroba. Lebo keď sa Pánovi zapáči, aby si trpel v tele, kto si ty, aby si toto posudzoval? Či to nie je Boh, ktorý sa o teba vo všetkom stará? Či nie v ňom žiješ? A tak znášaj chorobu a pros ho, aby ti všetko slúžilo na úžitok podľa jeho vôle. Ži vytrvalo v kélii a živ sa milodarmi.“

53. Istého mnícha, ktorý neustále bojoval s diablom, ten oslepil tak, že stratil zrak. Ale mních bol trpezlivý a pre túto trpezlivosť mu Boh daroval svetlo, a brat opäť videl.

54. Jeden z otcov rozprával: „Keď som býval v meste, prišli v sobotu večer chudobní pýtať milodar. Keď spali, jeden z nich mal iba jednu rohož. Polovica z nej bola pod ním a polovica nad ním. Bol vtedy silný mráz. Vyšiel som v tom čase von a začul som, ako sa chveje od chladu a potešuje sám seba slovami: ‚Ďakujem ti, Pane! Koľko boháčov je teraz vo väzení v železách, nohy majú v okovách a nemôžu sa ani pohnúť. A ja som tu ako kráľ, môžem si ísť, kam sa mi zachce.‘ Stál som a počúval ho. Keď som sa vrátil dovnútra, porozprával som o tom bratom a tí z toho získali veľa úžitku.“

55. Brat sa spýtal starca: „Ak bývam na takom mieste, kde ma postihne trápenie, a nebude tam nikoho, komu by som o tom povedal, čo mám robiť?“ Stavec mu odvetil: „Verím Bohu, že ti pošle svoju milosť a poteší ťa, ak ho budeš úprimne prosiť. Počul som taký prípad: Žil raz jeden askéta v úplnej samote a nemal človeka, ktorému by sa mohol zveriť. Jedného večera sa pripravil na odchod z tohto miesta. Vtedy sa mu zjavila Božia milosť v podobe dievčaťa, ktoré ho prosilo: „Nechod' nikam, ešte so mnou trocha posed', neboj sa, nič zlé sa nestane.“ Keď si to vypočul, uveril slovu a sadol si. V tej chvíli sa jeho srdce uzdravilo.“

56. Stavec vravel: „Ako na národných štadiónoch zápasia atléti, tak aj duchovný bojovník, teda mních, musí zápasiť s pokušením. Musí svoje ruky dvíhať k nebu a volať Boha na pomoc. Atlét stojí nahý na aréne boja, nahý a slobodný od vecí, pomazaný olivovým olejom a vyškolený trénerom k boju. Vychádza súper

a hádže doňho piesok, teda zem, aby ho ľahšie chytil. Prirovnaj to k sebe, mních! Tréner boja je Boh, ktorý nám dáva víťazstvo, bojovníci sme my, súperia sú démoni, pieskom sú svetské starosti. Vidíš diablove pasce? A tak stoj, zriekni sa všetkých materiálnych vecí a premôžeš ho. Lebo keď je rozum obťažovaný hmotnými vecami, nemôže prijať sväté slová.“

57. Starec povedal: „Ako do vosku, ktorý nie je zohriaty a mäkký, nemôžeš vtlačiť pečať, tak ani človek, ktorý neprešiel pokušeniami a námahou či chorobou, nemôže prijať Kristovu moc. Preto Pán hovorí svätému Pavlovi: ‚Stačí ti moja milosť, lebo sila sa prejavuje v slabosti.‘ A sám apoštol sa chváli slovami: ‚Radšej sa budem chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila‘ (2 Kor 12,9).“

Kapitola 8

O tom, že nemáme robiť nič preto, aby nás videli

1. Abba Anton raz začul, ako istý mladý mních spravil na verejnosti zázrak. Keď videl akýchsi starcov, ktorí putovali unavení a vyčerpaní, prikázal divým oslom, aby k nim prišli a odniesli ich k Antonovi. Keď mu o tom po príchode povedali, zareagoval: „Zdá sa mi, že tento mních je loď naplnená dobrami, ale nie som si istý, či dôjde aj do prístavu“. Nato sa rozplakal, začal si trhať vlasy a plakal. „Prečo plačeš?“ pýtali sa ho starci. „Práve teraz sa zrútil veľký stĺp Cirkvi,“ odvetil, a myslel tým mladého mnícha. „Ale choďte k nemu sami a presvedčte sa, čo sa stalo.“

Z knihy vtipov: **J. Luscoň a J. Kováčik: Vie Pán Boh o tom že existuje?**

☺ Ferko stojí pod vianočným stromčekom a rozplýva sa: „Toto všetko mi doniesol Ježiško?“ „Pravdaže,“ tvrdia rodičia. Chlapec si dá ruky vbok a vyčítavo na nich pozrie: „A čo ste mi potom dali vy?“

☺ Farnička hovorí susede: „Jozefína chytila covid. Leží v nemocnici a nemôže spať, úpenlivo prosí o nahrávky kázni nášho pána farára.“

☺ „Všimol som si, že tvoj otec má opuchnuté líce. Od zubov?“ „nie, od modlitby.“ „Netáraj!“ „Netáram. Modlili sme sa Otčenáš. Pri slovách ‚zbav nás zlého‘ sa pozrel na mamu a ona si to všimla.“

OZNAMY

● **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Barnová a rodina Jancurová. Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplatí a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.

● Ešte stále prebieha **zbierka na vyplatenie tepovania chrámu** v Lomnom. Svoj príspevok môžete odovzdať pokladničke pani Helenke. Srdečne všetkým Pán Boh zaplatí.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681

o. Peter Olšavský, **email:** gkfu.lomne@gmail.com **web:** www.lomne.sk/cirkev

ÚVOD

Celý náš život sa skladá z príbehov. Prvé, čo si rozprávame, keď sa stretneme, sú príbehy, ktoré sme zažili a chceme sa s nimi podeliť. Obsahujú myšlienky, rozhodnutia a konanie nás a iných ľudí, ktorých nám do cesty pošle Prozreteľnosť a potom zámery, a činy Pána, ktorý nám v každej životnej situácii chce niečo povedať, niečo nás naučiť. Áno, príhody v sebe skrývajú múdrosť, ktorá je napísaná na pozadí každej z nich. Ona nás pozýva poučiť sa, zmeniť niečo v našich životoch, inšpirovať sa. Dokonca aj Biblia, Kniha kníh, je tvorená z väčšej časti z príbehov, motivujúca nás, aby sme zmenili naše hodnoty a chceli byť hodní Neba.

Všetky príbehy v tejto knihe hovoria o jednom a tom istom Veľkom príbehu. Je to príbeh lásky. Otec chcel a chce vyriešiť problém svojich detí. Poslal Syna, to najdrahšie, čo mal, aby sme my mali život, nemuseli byť otrokmi seba či zla a mohli žiť v slobode Božích detí, ktorú nám on pôvodne daroval. On nachvíľu opustil nebo, aby nám povedalo túžbe Otca zachrániť nás, a roztrhol oponu oddeľujúcu ľudí od Lásky obetou svojho dokonalého tela, a tak nám otvoril prístup do Svätyne svätých.

Otec chce od svojich detí len jedno: aby sa naučili milovať, lebo láska je jazyk komunikácie v našom Domove. Kto sa to nenaučí, pretože sa to nechce naučiť, nemôže tam stráviť večnosť a stáva sa definitívnou sirotou. Kto sa naučí milovať, už vie všetko a má už všetko. Má Lásku. Má Toho, ktorý ani nevie nenávidieť, vie len milovať Má Otca a má Domov. Kto vie milovať, má Boha. Čo viac môže človek dosiahnuť?

Je niekto dobrý? Je niekto zlý? Každý si vyberáme, kým sa staneme. Robíme to postupne - po celý život svojimi myšlienkami, rozhodnutiami a činmi. Každý človek pri svojom stvorení dostal obrovský dar - dar slobody. Svoje rozhodnutia a z nich plynúce činy môže robiť v slobode. Nie je však jedno, či budú dobré alebo zlé. Na konci púte týmto svetom budeme musieť vydať odpočet Stvoriteľovi. Stále sa pýtajme sami seba: „Ako používam svoju slobodu? Na čo ju využívam?“

Nikto a nič človeku nemôže priniesť šťastie, iba Ten, ktorý nás stvoril. Šťastie je však len vedľajší produkt lásky. Kto sa nenaučí milovať, nikdy nebude šťastný a spokojný, hoci takí dnes chcú byť mnohí. Hľadajú však šťastie bez Boha. Tak sa nedá nájsť Otec s nesmiernou láskou a otvorenou náručou očakáva, že mu človek slobodne odovzdá svoj život. Slobodu dostal práve na to. Má dve možnosti: buď odovzdá svoj život Pánovi, alebo si ho sebecky ponechá, bude slúžiť svojmu ja, uctievať seba a nikdy nenájde Lásku, ktorá ho vytvorila.

Ani dary stvorenia nám Pán nedáva preto, aby sme sa im klaňali, ale preto, aby sme sa z nich radovali, vyčítali z nich lásku, ktorú k nám prechováva a aby sme mali z nich úžitok. Nepremárnime život absurdným hľadaním materiálneho šťastia, ktoré neexistuje. Popravde - je pascou Nepriateľa. Ak sa človek klania stvoreniam, či už nejakej matérii alebo osobám, je oddelený od Milosti. Kto adoruje stvorenia, nemôže adorovať Stvoriteľa.

Náš život je zápasom o život alebo smrť duše. Keď objavíme Zdroj života a budeme piť z neho živú vodu, nemôžeme prehrať. Svet je síce poznačený smrtným dychom Nepriateľa našej spásy, ale ako Božie deti máme právo na záchranu. Duša však musí panovať nad telom, nie opačne. Každý sa svojimi skutkami postupne rozhoduje, „kde sa cíti lepšie“: či na území dobra s Láskou a je ochotný zrieknuť sa starého človeka, alebo na území zla s Protivníkom a tam si od neho môže užívať ponuky sveta. Kto má Ducha, vie rozoznať jeho pozlátenu klietku a pasce, ktoré kladie. Je priviazaný reťazou a keď sme mimo jeho okruhu (1 Pt 5,8), nič sa nám nemôže stať. Avšak v akom úbohom stave sú duše, ktoré chcú byť na území jeho kráľovstva temnoty! Čo ich zachráni?

Nikdy nezabúdajme a hovorme to aj tým, ktorých máme radi, že splatiť naše existujúce dlžoby a následky našich hriechov Kristovou krvou môžeme len pokiaľ žijeme v tele. Po našom odchode to už nie je možné. Nepriateľ našich duší, ten starý Had nás chce obráť o dedičstvo spásy. Musíme mať na zreteli, že je tu niekto, ktorého cieľom je dušu úplne oddeliť od Lásky a priviesť ju k duchovnej smrti. On Pána z hĺbky nenávidí, pretože sme boli stvorení na obraz a podobu Boha. Toho, ktorý ho po jeho vzbure vyhnal aj s jeho služobníkmi z neba.

Anjeli mali vliate poznanie (všetko vedeli hneď - aj to, že Ježiš bude mať telo, ktoré chcel posvätiť a dve prirodzenosti, bude Bohočlovek), preto ich rozhodnutie je definitívne. My ľudia máme postupné poznanie, rastieme v poznaní (ak chceme), preto má Pán s nami trpezlivosť. Naše šťastie!

Tento život je skúškou, kde chceme stráviť večnosť: či so Stvoriteľom alebo mimo neho. Takou prešli aj anjeli s duchovnou podstatou. Oni mali na výber, či sa poklonia Bohu v tele, Ježišovi, ktorý zoberie na seba ľudskú prirodzenosť (teda nižšiu, ako mali oni) a či prijmú Matku Slova a podriadia sa jej ako Kráľovnej neba (hoci bude „len“ človek), alebo to odmietnu. V slobode si vybrali zle, odmietli plány Dokonalého, nechceli sa pokoriť a odmietli slúžiť takému Bohu. Strhla sa bitka, lebo dobro muselo byť oddelené od zla, pre neho v nebi nie je miesto.

Potom sa na nebi ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom, pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd. Bola ťarchavá a mala rodiť.

(pokračovanie nabudúce)